

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Strona pozwana: British Film Institute

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sformułowanie art. 13 część A ust. 1 lit. n) szóstej dyrektywy ⁽¹⁾, w szczególności wyrażenie „niektóre usługi kulturalne”, jest wystarczająco zrozumiałe i precyzyjne, tak iż art. 13 część A ust. 1 lit. n) ma skutek bezpośredni, aby objąć zwolnieniem świadczenie tych usług kulturalnych przez instytucje prawa publicznego lub inne uznane instytucje kulturalne, takich jak usługi świadczone przez pozwanego w niniejszej sprawie, w braku jakichkolwiek krajowych przepisów implementujących?
- 2) Czy sformułowanie art. 13 część A ust. 1 lit. n) szóstej dyrektywy, w szczególności wyrażenie „niektóre usługi kulturalne”, przyznaje państwom członkowskim swobodę uznania przy ich stosowaniu za pomocą przepisów implementujących, a jeśli tak, to jaką swobodę?
- 3) Czy te same wnioski mają zastosowanie do art. 132 ust. 1 lit. n) głównej dyrektywy VAT ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 września 2015 r. w sprawie T-678/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Republikę Słowacką

(Sprawa C-593/15 P)

(2016/C 027/24)

Język postępowania: słowacki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Republika Słowacka wnosi do Trybunału o:

- (i) uchylenie w całości postanowienia Sądu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie T-678/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę Republiki Słowackiej o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, decyzji Komisji Europejskiej zawartej w jej piśmie z dnia 15 lipca 2014 r., wzywającej formalnie Republikę Słowacką do udostępnienia środków finansowych odpowiadających stracie tradycyjnych własnych źródeł;
- (ii) orzeczenie o dopuszczalności skargi Republiki Słowackiej i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem orzeczenia o zasadności skargi co do istoty;

(iii) obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Na wypadek gdyby Trybunał doszedł do wniosku, że posiada wystarczających informacji potrzebnych do ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Komisję, Republika Słowacka wnosi posiłkowo do Trybunału o:

(i) uchylenie w całości postanowienia Sądu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie T-678/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, odrzucił jako niedopuszczalną skargę Republiki Słowackiej o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, decyzji Komisji Europejskiej zawartej w jej piśmie z dnia 15 lipca 2014 r., wzywającej formalnie Republikę Słowacką do udostępnienia środków finansowych odpowiadających stracie tradycyjnych własnych źródeł;

(ii) skierowanie sprawy jej do ponownego rozpoznania przez Sąd celem orzeczenia o dopuszczalności skargi Republiki Słowackiej oraz orzeczenia o zasadności skargi;

(iii) obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania Republika Słowacka podnosi dwa zarzuty:

1. W ramach pierwszego zarzutu odwołania Republika Słowacka podnosi, że Sąd naruszył prawo w odniesieniu do (i) charakteru żądanych środków finansowych i zastosowania aktów prawnych dotyczących zasobów własnych i odnoszącego się do tego orzecznictwa, (ii) kryterium istnienia uprawnienia instytucji do oceny zaskarżalnego charakteru kwestionowanego aktu i (iii) prawa dostępu do sądu i pilnego charakteru sytuacji.
2. Posiłkowo w drugim zarzucie odwołania Republika Słowacka podnosi, że Sąd niewystarczająco uzasadnił zaskarżone postanowienie w odniesieniu do (i) charakteru żądanych środków finansowych i zastosowania aktów prawnych dotyczących zasobów własnych i odnoszącego się do tego orzecznictwa, (ii) prawa dostępu do sądu i pilnego charakteru sytuacji, co jest potwierdzone tym, że zastosował (iii) identyczne uzasadnienie w przypadkach różnych okoliczności faktycznych.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 września 2015 r. w sprawie T-779/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Republikę Słowacką

(Sprawa C-594/15 P)

(2016/C 027/25)

Język postępowania: słowacki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Republika Słowacka wnosi do Trybunału o:

(i) uchylenie w całości postanowienia Sądu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie T-779/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę Republiki Słowackiej o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, decyzji Komisji Europejskiej zawartej w jej piśmie z dnia 15 lipca 2014 r., wzywającej formalnie Republikę Słowacką do udostępnienia środków finansowych odpowiadających stracie tradycyjnych własnych źródeł;